

нагадати, що це можна зробити наступним чином: відкрити заздалегідь створену модель деталі в 3D, наприклад передню стінку барної полицки, натиснути клавішу «Новий чертеж из модели». Тоді як відкриється новий документ «Чертеж», мишкою треба вказати на місце розташування деталі, що дозволить отримати її фронтальний вигляд. У подальшому необхідно вибрати опцію «вставка» → «вид с модели» → «проекционный» і вказати на місце розташування горизонтального вигляду. В разі необхідності, аналогічно можна побудувати також профільний вигляд. Після цього студентам доцільно нанести розміри деталі у програмі і вони отримають вигляд деталі з розмірами (приклад на рис. 1).

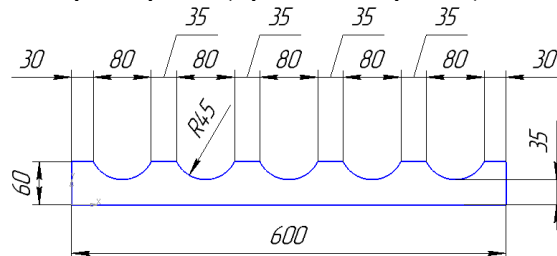

Рис 1. – Передня стінка барної полицки (побудовано автоматизованим способом)

Зазначений підхід дозволяє студентам у динаміці створити 3D модель кожної деталі та зборки в цілому. Отримавши 3-Dмодель можна досить швидко виконати кресленики у цій же програмі. Також в умовах дистанційного навчання можна розробляти інструкційні та технологічні картки, та іншу технічну документацію у процесі навчання майбутніх учителів технологій.

Такий підхід сприяє формування фахових компетентностей у майбутніх учителів трудового навчання та технологій в умовах дистанційної підготовки.

Література

1. Горбатюк Р. М., Кабак В. В. Підготовка майбутніх інженерів-педагогів до професійної діяльності засобами комп'ютерних технологій: монографія. Луцьк: ВМА «Терен». 2015. 264 с.
2. Сидоренко В.К., Юсупова М.Ф. Інформаційні технології в процесі навчання графічних дисциплін. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: Збірник наукових праць. У 2-х ч., Ч1. Київ-Вінниця, ДОВ Вінниця, 2002. С.313–319.
3. Сопіга В. Б. Методичні аспекти застосування інформаційно-комунікаційних технологій на уроках креслення в школі технологічного профілю. Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: педагогіка. 2011. № 3. С. 205–210.
4. Шевчук Л. Д. Методика застосування технологій прикладної інформатики в школі та вищому педагогічному навчальному закладі. Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди: Науково-теоретичний збірник. 2009. Вип. 18. С. 273–277.

Сорока Т. П.

канд. пед. наук, доцент кафедри сфери обслуговування, технологій та охорони праці
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль

ПРОЄКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ

В сучасних умовах розвитку та впровадження нових технологій у виробничу та освітню діяльність виникає необхідність у фахівцях нової генерації, які повинні володіти професійними компетентностями, що побудовані на новітніх знаннях окремої галузі

виробничої діяльності та значним рівнем фахової грамотності в основі якої лежать критичне та творче мислення і вміння застосовувати теоретичні знання в практичній діяльності [2].

У професійній компетентності варто виділити основні її види, а саме: спеціальну, суспільну та особистісну.

Успішність професійної діяльності майбутнього вчителя трудового навчання та технологій, враховуючи її специфіку, визначається, перш за все, рівнем готовності його до реалізації проектно-технологічної діяльності.

Проектно-технологічна діяльність характеризується чітко визначеною структурою, яка включає в себе мету, мотиви, функції, методи діяльності, результати та стадії реалізації завдань проектування.

Зміст проектно-технологічної діяльності включає в себе: здійснення підготовчих операцій дослідницького характеру, розроблення конструкторської документації для майбутнього виробу, практична реалізація (виготовлення) виробу, самооцінку і захист спроектованого виробу.

На основі аналізу праць провідних науковців [1; 2; 3; 4] визначимо основні типи проектів:

- дослідницькі (дослідження певних соціальних, економічних процесів та явищ);
- творчі (створення творів художнього спрямування, масових заходів);
- ігрові (виконання учасниками проекту визначених ролей);
- інформаційні (полягають в зборі, опрацюванні, систематизації та аналізі інформації про об'єкт проектування);
- практичні (спрямовані на впровадження у практику) [1; 4].

Основним результатом проектно-технологічної діяльності є певний виріб, продукт (послуга), всебічний розвиток особистості, а також розвиток творчого потенціалу.

Проектно-технологічна діяльність сприяє:

- розвитку навиків роботи з науковими, навчально-методичними, довідковими джерелами інформації;
- формуванню критичного мислення, просторової уяви, технологічної культури і етики;
- стимулюванню уяви для народження нових ідей, обґрунтування альтернативних вирішень завдань, їх системного аналізу;
- всебічному розвитку людини;
- успішній адаптації молоді до сучасних соціально-економічних умов життя;
- забезпеченню цілісності педагогічного процесу, здійсненню загального розвитку, єдності навчання і виховання;
- підготовці молоді до правильного, обдуманого майбутнього професійного самовизначення;
- формуванню бажань в нових знаннях, мотивів навчання і прагнення до самоосвіти та самовдосконалення [1; 3; 4].

Література

1. Коберник О.М., Ящук С.М. Методика організації проектно-технологічної діяльності учнів на уроках. – Умань, 2001. – 80 с.
2. Петрук В. А. Теоретико-методичні засади формування професійної компетентності майбутніх фахівців технічних спеціальностей у процесі вивчення фундаментальних дисциплін: монографія. Вінниця : УНІВЕРСУМ–Вінниця, 2006. 292 с.
3. Сорока Т. П. Теоретичні основи організації проектно-технологічної діяльності студентів інженерно-педагогічного факультету // *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка*. Серія: Педагогіка. 2011. №3. С. 414–419.
4. Терещук А., Вдовиченко А. Навчання учнів основних етапів проектно-технологічної діяльності // *Трудова підготовка в закладах освіти*. 2004. № 4. С. 10–13.